

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גולדשמידט	שם פרטי: שמואל
---------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גולדשמידט	בלועזית Goldshmidt	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: שמואל	בלועזית Shmuel	מין: ☐ נ / ☐ ז תאריך לידה: 13.5.1928
מקום לידה (ישוב, מחוז): בריצל	בלועזית Brichel	ארץ לידה: מולדובה
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: אלטה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בריצל	בלועזית Brichel	ארץ המגורים: מולדובה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ברשד		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו ברשד לאורך כל תקופת המלחמה		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: ברשד	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? מולדובה		
מקומות/מחנות בדרך לארץ: צ'רנוביץ ווינה	שנת עליה: 1973	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

נא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

היינו שישה ילדים והורים. היינו במולדובה, בעיר בריצ'ל. אבא היה תופר ציוד לסוסים ואמא לא הייתה עובדת. אני למדתי בבית ספר לפני המלחמה. בסך הכול היה בסדר בתור ילד בתקופה שלפני המלחמה. למדתי חצי יום ביידיש וחצי יום במולדובית.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

כשהגרמנים נכנסו הם גירשו אותנו מבתינו. חלק מהיהודים, שהיו רבנים בעלי זקנים, פשוט נשרפו חיים בתוך בתיהם. ריכזו אותנו במגרש כדורגל ומשם הצעידו אותנו במשך חודשים, ימים ולילות, בכל מזג אוויר כולל גשמים עזים, עד שהגענו לגטו ברשד. אני, אחיי וגם אבי עבדנו בגטו בשביל הגרמנים. אני חטבתי עצים. העבידו אותנו גם בתיקון כבישים. את אבא שלי הגרמנים הרגו בגטו, ממני ביקשו לחפור בור. לבור הזה זרקו את כולם ביחד, ילדים ואמהות וגם את אבא שלי. אני זוכר שקברו אותנו עם הבגדים שהיו עליו. היו גם חלקי גופות, ראשים ורגליים, באותו בור שחפרתי. הדבר היחידי שסיים את התקופה הנוראית הזו היה סיום המלחמה. אף גורם לא יכל להעביר אותנו מהזוועה.

נא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1957 היגרנו ממולדובה לצ'רנוביץ. שם היינו עד שנת 1973. משם נסענו ברכבת לווינה, ומשם נסענו לארץ ישראל. הגענו לשדרות והסוכנות היהודית עזרה לנו להיקלט יפה. עזרו לנו במציאת דירה והתחלתי לעבוד.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגעתי לארץ הייתי בן 45, נשוי ועם ילד בן 14. מייד התחלתי לעבוד במפעל בשדרות. אחרי כמה שנים עברתי לעבודה אחרת בקיבוץ גבים, שם ייצרתי חלילים. שירתי במילואים עד גיל 53. מבחינה אקדמאית, לא אני ולא אשתי לא זכינו ללמוד, ועסקנו רק בעבודה ופרנסת המשפחה. בני, שהיה אז בן 14, הוא בני היחידי. כיום הוא גר בשדרות עם אישה ושני ילדים. אני אלמן כשבע שנים. היינו יחד 48 שנים ולא הספקנו לחגוג את חתונת הזהב שתיכננו. כיום אני חי לבד בבית, ומוצא לי כל יום דברים לעשות, כמו ללכת לבית כנסת בערב. אני שייך לארגון של אנשים כמוני, יוצאי גטאות, ואנחנו מקיימים מפגשים פעם או פעמיים בחודש.